

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 25 (150)

Виходить раз
на тиждень

П'ятниця, 22 червня 1984 року.

Ціна 1 коп.

Інститутська панорама: події, факти

МИНУЛОГО вівторка на відкритих партійних зборах енергетичного факультету було розглянуто питання про вдосконалення стилю і методів партійного керівництва у світлі Постанови ЦК КПРС по ЦК Компартії Молдавії і Саратовському обкому КПРС. З доповіддю на зборах виступив член партбюро факультету т. Блінкін.

ЗА ПІДСУМКАМИ Всесоюзного огляду-конкурсу на кращу студентську наукову робо-

ту вихованці машинобудівного факультету Г. Фурса, О. Андрушишина, В. Янчук та З. Парчевський нагороджені медалями «За кращу науково-дослідну роботу» і преміями Центрального правління науково-дослідну роботу і преміями Центрального правління науково-технічного товариства студентів.

Науково-дослідну роботу студенти виконали під керівництвом асистента кафедри технології і автоматизації машинобудування Юрія

Анатолійовича Буреннікова.

ЗАКІНЧУЄТЬСЯ літня екзаменаційна сесія. За підсумками чергового екзамену серед академгруп інституту найвищою успішністю і якістю знань відзначаються колективи 2 ЕОМ-82 (факультет автоматизації і обчислювальної техніки), 1 ЕПІ-82 (енергетичний), 1 ВМ-80 (машинобудівний), 2 РК-82 (радіотехнічний), 6 ПЦБ-83 (інженерно-будівельний).

В числі відстаючих йдуть колективи академ-

груп 1 АТ-83 (факультет автоматизації і обчислювальної техніки), 1 ЕС-82 (енергетичний), 2 ВМ-82 (машинобудівний), 1 РК-82 (радіотехнічний), 1 ПЦБ-82 (інженерно-будівельний).

РИВАЄ захист дипломних проектів. 18 і 19 липня державна екзаменаційна комісія приймала роботи у п'ятикурсників радіотехнічного факультету з спеціальностей конструювання і виробництво радіоелектронної апаратури та радіотехніка.

Б П'ЯТІРКА!

СЕМЕСТР ЗРІЛОСТІ

Лічені дні залишилися до завершення екзаменаційної сесії. Багатьом студентам належить скласти ще один екзамен — трудовий. У вищій школі літо не дарма вважається семестром зрілості. На будовах і в цехах підприємств, на хлібних нивах і тваринницьких фермах майбутніх спеціалістів чекають завдання, які вивіряють характер юнаків і дівчат, їх ідейне загартування, вірність громадянському обов'язку. Нинішній трудовий семестр характерний тим, що патріотичному рухові вузівських вихованців виповнилося 25 років. За цей час він перетворився у школу трудового, громадянського, морального виховання молоді. За чверть віку трудовий залік з честю склали більше 10 мільйонів вихованців вузів країни.

Значний внесок у загальну справу наших політехніків. Він, звичайно, вимірюється не лише виробничими показниками. Важливі й інші уроки літніх семестрів. Колективний труд у загоні дозволяє студентам на справі пізнати високу ціну робітничого товариства, відчути особисту відповідальність за загальний успіх.

Результати праці молодих особливо вагомі, коли вони застосовують набуті у вузі знання, виконують завдання за своєю майбутньою спеціальністю. То ж необхідно всіляко заохочувати творчу ініціативу студентів, постійно вдосконалювати структуру молодіжного трудового руху, віддаючи перевагу найбільш ефективним формам організації загонів.

Загальновідомо, що праця — перший наставник молоді людини. Необхідним продовженням цих уроків повинна бути цілеспрямована професійна підготовка. В інституті, як відомо, велася відповідна підготовка до вступу у третій трудовий семестр. Зосереджувалася увага на тому, що енергія і ентузіазм, з якими студенти прагнуть брати участь у трудових справах — цінний набуток нашого суспільства, що молоді люди повинні виховуватися у дусі радянського патріотизму, комсомольської честі, громадянського обов'язку.

Підсумки кожного трудового семестру, як відомо, залежать від успішного старту. Тут однаково важливо і підготовка фронту робіт для загонів, забезпечення їх будівельними матеріалами, машинами, механізмами, спецодягом, і побутові умови, організація харчування, можливості активного відпочинку. Відповідальність, зрозуміло, за це несуть підприємства і організації, які приймають посланців інституту. Однак і самим студентським колективам належить проявляти максимум ініціативи, бути наполегливими у досягненні поставленої мети.

Літній семестр кличе і далі примножувати трудові здобутки. Тож нехай кожен студент-доброволець у буднях трудового літа відчує себе повноправним трудівником п'ятирічки, нехай з почуттям законної гордості відчує свій внесок у виконання рішень XXVI з'їзду партії, наступних Пленумів ЦК КПРС.

О. ЛЕСЬКО,
заступник секретаря парткому.

Лягають трави у покоси

Ці літні дні утруднюють села сповнені численними турботами: ведеться догляд за посівами просапних культур, підготовка до жнив, в розпалі заготівля кормів для громадського тваринництва.

Посильну допомогу трудівникам села надає і наш колектив. Щодня викладачі, співробітники і студенти виїжджають в підшефні господарства Вінницького і Калинівського районів на обробіток просапних культур та заготівлю кормів.

У Писарівці Вінницького, Голубівці і Жигалівці Калинівського районів на обробітку цукрових буряків добре по-

рацювали колективи факультетів автоматизації і обчислювальної техніки, машинобудівного та інженерно-будівельного. Тричі виїздили на ці роботи інженери і конструктори СКТБ «Модуль».

Зараз на заготівлю кормів з інституту виїжджають щодня до п'ятдесяти чоловік. В радгоспі «Писарівський» Вінницького району, зокрема, силами політехніків вже заготовлено понад сто тонн сіна. На цих роботах ударно трудяться колектив енергетичного факультету.

В. СВЕРДЛОВ,
проректор.

ЙДЕ П'ЯТА ТРУДОВА

З другого червня для 60 тисяч школярів Вінниччини розпочалася п'ята, трудова чверть. Широкий обсяг роботи належить виконати юним працелюбам. У складі 400 учнівських виробничих бригад вони заготовлятимуть корми, прийдуть на допомогу буряководам, будівельникам, тваринникам. У мальовничих кутках

нашої області відкрились табори праці і відпочинку. Цього літа вони приймуть близько 28 тисяч старшокласників. Цікаві справи чекають на юних лісників. Адже нині в області діє 26 шкільних лісництв. Вони будуть доглядати

за молодими насадженнями, візьмуть участь в операціях «Природа моєї Батьківщини», «Джерело», зберігаючи і примножуючи багатства нашої країни.

Під час трудової чверті учні узяли активну участь у підготовці до

знаменної дати — 40-річчя Великої Перемоги. З цією метою будуть проведені вахта пам'яті і операція «Обеліск». А кошти, зароблені в ці дні, підуть на будівництво пам'ятника героям-героям у Києві. «Невини Поділля».

СЕСІЯ, СЕСІЯ

Кожен екзамен вимагає від студента всіх розумових зусиль, фізичного і нервового напруження. І, щоб вистояти це нелегке випробування, потрібно заздалегідь, тобто протягом усього семестра, наполегливо оволодівати знаннями. І як радісно стає на серці, коли в заліковій книжці з'являється чергова «п'ятірка».

Другокурсниця енергофакультету Наталя Одінцева і Людмила Ратова здали черговий екзамен на відмінно. (Фото ліворуч).

Успіх на екзаменах забезпечує колективний підхід до кінцевого результату успішності і якості знань.

Фото Р. КУТЬКОВА.

ПІД ОВІЯНІ СЛАВОЮ ПРАПОРІ

Проходить час, і юнаки, які ще недавно сиділи на студентській лаві, вливаються у ряди Радянських Збройних Сил. Щороку під овіяні славою прапори стають нові загоны молоді. Виховані в дусі соціалістичного патріотизму і інтернаціоналізму, вони неперорно вірні героїчним традиціям рідної армії, невтомним трудом примножують їх, нараджають бойовий потенціал частин і кораблів.

Збройні Сили СРСР нині на висоті тих завдань, які диктуються інтересами надійного захисту нашої Вітчизни, справи соціалізму і миру. В умовах, коли реакційні імперіалістичні кола, насамперед Сполучені Штати Америки, ігноруючи уроки історії, оголосили новий «хрестовий похід» проти соціалізму, прагнуть домогтися військової переваги над СРСР і його союзниками, посилюють загрозу термоядерної війни, Комуністична партія, Радянський народ проявляють особливу турботу про підтримку боездатності армії і флоту на такому рівні, який гарантує негайну відсіч всякому агресору. Сьогодні по-особливому звучить ленінський заповіт: наші кроки до миру ми повинні супроводжувати напруженою всією нашою військовою готовністю.

Завдяки постійному розвитку економіки, прискоренню науково-технічного прогресу Радянська Армія і Військово-Морський Флот мають можливість підвищувати свою оборонну міць. Але якою в грізною, вдосконаленою технікою вони не були оснащені, головна їх сила — люди, ті, які стоять у пультів ракет, пілотовані надзвукові літаки, водять сучасні бойові кораблі, обслуговують найскладнішу апа-

ратуру. Хоча при наявності ракетно-ядерної зброї солдат, може, як говориться, і не бачити «в обличчя» противника, але це, однак, не лише не применшує, а ще більше вимагає від нього знань своєї справи, високих морально-психологічних якостей,

му ювілею — 40-річчю Перемога Радянського народу у Великій Вітчизняній війні, — потрібно ширше розгорнути роботу по військово-патріотичному вихованню. Належить ще з більшою наполегливістю виховувати у молоді почуття любові до Бать-

Яскравими букетами словами проводжали на туні своїх однокласників

ннів, пам'ятними сувенірами і напутніми військовою службою студенти і викладачі інституту.

мужності, міцної вихованської дисципліни, мужності, напруги волі, злагоджених дій. Всі ці якості, відмічалось на червеному (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС, набуваються військами тим швидше, чим активніше прищеплюється молоді любов до армії і флоту, чим повніше і краще використовуються їх традиції, бойовий досвід для поліпшення оборонно-масової роботи. Великі можливості для піднесення такої роботи відкриваються у зв'язку з підготовкою до 40-ї річниці розгрому темних сил фашизму.

Виступаючи на Всесоюзній нараді секретарів комсомольських організацій, товариш К. У. Черненко відмітив: «Йдучи назустріч знаменно-

квіцями і ненависті до її ворогів, високу політичну, класову пильність постійно готовність до подвигу».

Розгортаючи військово-патріотичну і оборонно-масову роботу, партія особливого значення надає формуванню патріотичних почуттів і свідомості підлітків, школярів. Завдання полягає в тому, щоб, спираючись на доступні хлопцям і дівчаткам форми діяльності, організувати різні військово-спортивні ігри, вміло використовувати уроки початкової військової підготовки, розповіді ветеранів, виховувати у кожній молодій людини гарячу любов до Батьківщини, її армії, пробуджувати прагнення стати зразком солдатом, виробити психологічну готовність до дотримання найсуворі-

шої дисципліни і порядку в частинах і на кораблях.

У вихованні в юного покоління активної любові до військової справи, прищепленню йому навиків успішно долати труднощі, з якими пов'язана армійська і флотська служба, — запоруча дальшого зміцнення боездатності Збройних Сил СРСР, нашої готовності до захисту завоювань соціалізму і загального миру.

Минулої суботи інститут урочисто проводжав на службу в армію на-

ших вихованців, які повинні ряди славних захисників Вітчизни Товариші по навчанню, викладачі і співробітники побажали їм відмінних успіхів у бойовій і політичній підготовці, назвали високо нести честь нашого інституту. З листів, які надходять до інституту, ми дізнаємося, що наші посланці прагнуть бути в числі кращих воїнів, вони свято виконують свій обов'язок перед Батьківщиною. І ми твердо впевнені, що ті студенти, яким належить служити в армії, постійно готуватимуться до цього, будуть зразковими у навчанні і поведінці.

В. ГОВОРОВ,
голова секції військово-патріотичного виховання інституту.

СТОРИНКИ СЛАВНОЇ ІСТОРІЇ

ТАК ПОЧИНАВСЯ ІНСТИТУТ

(Продовження. Початок за 1, 8, 15 червня ц. р.)

Важливою віхою в історії інституту була друга половина 60-х років, коли на масиві «Вишенька» розпочалося будівництво першого навчально-лабораторного корпусу. До кінця 60-х років у нашому філіалі вже діяли всі форми навчання, тут працювали викладачі з високими ступенями і званнями. До нас охоче переходили на роботу з інших технічних вузів, як, скажімо, Дем'ян Васильович Дорофєєв з Білоруського політехнічного інституту, поповнювали ряди викладачів і зовсім молоді, як Володимир Степанович Осадчук, який був аспірантом, став завідувачем кафедрою, деканом, нині — проректор по науковій роботі. Нові люди і нові спеціальності — електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства, технологія машинобудування, металорізальні верстати і інструменти, новий навчально-лабораторний корпус і новий гуртожиток. І все це, кажу, випало на другу половину 60-х років.

На початку 70-х років у нас вже діяло два факультети — машинобудівний і енергетичний. Із Свердловського інституту залізничного транспорту до нас прибув Давид Беглярович Налбандян, його обрали деканом енергетичного факультету. Нам обом належало створити спеціальні лабораторії електричних машин, електроприводів, техніки високих напруг, електричних мереж, електропостачання промислових підприємств. Давид Беглярович — людина енергійна, з кавказьким темпераментом, не любить і не вміє зупинятися на півдорозі. А це дуже важливо. Як колишній залізничник, він налагодив тісні зв'язки з працівниками станцій Козятин і Жмеринка.

На той час мене обрали секретарем партбюро енергетичного факультету і разом з деканом ми вважали своїм головним обов'язком сприяти дальшому розвитку факультету, зміцнювати його матеріально-технічну базу, проводити науково-дослідницьку роботу.

Велику допомогу у розвитку факультету надала Вінницька енергосистема, генеральний директор Павло Костянтинович Піскляров, кафедра встановила тісні зв'язки з обласними підприємствами електромереж у Вінниці, Хмельницькому, Тернополі, з Ладизинською ДРЕС. Для учбових цілей «Вінницьенерго» передала модель змінного струму, яка й понині служить студентам. Допомогли нам і з викладачами. Головний інженер центрального підприємства електромереж Юрій Францович Виговський читав курс «Релейний захист», начальник служби Василь Степанович Железняк, директор східного підприємства електромереж Володимир Андрійович Стражний, заступник генерального директора Віктор Якович Хоменко, головний інженер об'єднання Володимир Андрійович Грабович, які читали лекції по курсах, уже багато років є представниками державних екзаменаційних комісій. Вінницька енергосистема допомагала не лише факультету, але й інституту. Пригадується, як у короткий строк у складних умовах було споруджено високовольтну лінію електропередач для електропостачання студентського спортивно-оздоровчого табору.

На той час активізувалась і моя науково-дослідна робота, тема зацікавила Василя Олександровича Леотнєва, який згодом захистив кандидатську дисертацію. У цю роботу включилися також Давид Беглярович Налбандян і Микола Іванович Мельник.

Кілька слів про перші кафедри на енергетичному факультеті. Одна з них — електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства. Її очолював доцент Володимир Григорович Авакумов, який прибув до нас з Омського інституту залізничного транспорту. Звідти ж доцент Вадим Петрович Дубровський. На кафедрі працював і я. Згадується добрим словом нині покійний Вадим Петрович. Був він майстром на всі руки, все міг і ні в чому не відмовляв, повністю віддавав себе науково-методичній роботі. До останніх днів свого життя він очолював кафедру, був секретарем партбюро енергетичного факультету, головою профкому інституту, проводив велику громадську роботу.

У науково-дослідній діяльності помітний слід залишає Володимир Григорович Авакумов. Він підготував докторську дисертацію, має монографії, багато друкується.

Потім дала про себе знати кафедра «Електричні станції», де першим її завідувачем був Микола Леонідович Сахновський, який до цього працював у Львівському політехнічному інституті, мав багатий досвід виробничої діяльності, трудився на різних електростанціях, прагнув все набути передати студентам. Цікаві були його лекції, особливо з прикладних дисциплін. У літах був Микола Леонідович, але надто ініціативний і енергійний, дуже багато зробив він для кафедри. Тепер вже нема його в живих.

В. БІЛОУСОВ,
декан заочного факультету.

(Далі буде).

Редактор С. ДЖЕДЖУЛА

ЗУСТРІЛИСЯ ПРИЗОВНИКИ 44-го

В Шаргородському райвійськкоматі відбулася пам'ятна зустріч колишніх воїнів 1926 року народження, які сорок років тому зважилися бути призвані в ряди Радянської Армії. Близько трьохсот юнаків з усіх сіл району одночасно потрапили на фронт, воювали у 8 запасному артилерійському полку. Їх шлях проліг через Західну Україну, Польщу, Німеччину і Чехословаччину.

Більше дев'яти місяців довелося їм битися з ненавистим фашизмом. І вони з честю виконали свій патріотичний і інтернаціональний обов'язок. Про це свідчать бойові і трудові нагороди. Ордені Леніна, Червоної Зірки при-

крашають груди колишнього автоматника батальйону Г. І. Бартуша. До бойових медалей колишнього стрільця В. Ф. Блоконя додався орден Трудового Червоного Прапора. Він заслужений працівник культури Української РСР.

Це вже вдруге збираються призовники 1944 року. Колишні фронтовики побували в кінотеатрі, де проглянули кінострічку, зняту юними аматорами Михайлівської школи під час першої зустрічі однополчан, зустрілися з учнями і вчителями Шаргородської середньої школи. Наступна зустріч відбудеться через п'ять років.

О. СУВОРОВ,
випускник інституту.

СПОРТ

ПЕРЕМОГИ у республіканських змаганнях М. Іванова, В. Продивуса та інших майстрів рингу з міста над Бугом заслужили схвальні відгуки спеціалістів. Не випадково все більше подолань отримують запрошення до зби-

рення федерації бокса Радянського Союзу. Сюди приїхало більше шестисот боксерів. Змагання проходили паралельно серед дорослих і юнаків.

Спочатку про молоді. Найсильнішим в своїй двабовій категорії став

Перемоги вінницьких боксерів

рних республіканських рад різних спортивних товариств. Зокрема до України включено В. Михайловського, а під спартаківської команди прапором «Буревісника» у Всесоюзних студентських спортивних іграх виступатимуть В. Меленчук, О. Шикер, О. Зеленевиц.

Нещодавно до наших прихильників шкіряної рукавички прийшов новий успіх. У місті Електросталь, Московської області проходив всесоюзний турнір, присвячений 60-річчю утво-

В. Підвисоцький. Срібні нагороди завоювали Я. Шамрай та О. Мокровський.

В змаганнях дорослих в легкій ваговій категорії найкращим виявився студент педагогічного інституту А. Гаврилов. П'ять поєдинків провів він на ринзі. І в кожному наш земляк мав беззаперечну перевагу. У категорії до 75 кілограмів срібний приз здобув ще один наш боксер — В. Шенгера.

В. КОВАЛЬСЬКИЙ,
викладач кафедри фізвиховання.